

Mødet den 12. Maj 1938.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Esther Aggebo, H. J. Baden, Kai Blicher, Chr. Nielsen, J. Riber I. C Sørensen og E. Winterberg.

1. (J. Nr. 220 1938). Licitationsstilbud paa Snedkerarbejdet ved **Aldersrenteboligerne**, Afdeling A. Fra Udvalget forelaa følgende Indstilling:

Afd. A I. Tømrermester B. Skorstengaard for 30650 Kr.

Afd. A. II. Tømrermester Ejnar Pedersen for 22410 Kr.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 221—1938). Licitationsstilbud paa **Omlægning af Høegh Guldbergsgade** fra Samsøgade til Fynsgade.

Brolægningsudvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Murerarbejdsmændenes coop. Forretning for 5859,50 Kr. Med Tillæg af Materialer og Asfaltbelægning m. v. vil den samlede Udgift blive ca. 25000 Kr.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 222—1938). Licitationsstilbud paa **Omlægning af Fredensgade** fra Sdr. Allè til Fredens-torv.

Brolægningsudvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Murermester Norskov Christensen for 4529,60 Kr. Med Tillæg af Materialer og

Asfaltbelægning m. v. vil hele Udgiften andrage ca. 15000 Kr.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 102²—1938). Licitationsstilbud paa Jordarbejdet ved det **ny Raadhus**.

Udvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Entreprenør J. Persson, Torsted, for 91180 Kr.

Borgmesteren pegede paa, at Persson var lavest bydende med 91000 Kr., og saafremt en Del af Jorden skulde køres længere ud, vilde det blive 2500 Kr. mere. Den næstlaveste var Binderup Hansen, Aarhus, paa 97000 Kr. Man havde gerne set, at et Aarhusfirma havde faaet Arbejdet ved det ny Raadhus, men naar der var afholdt offentlig Licitation, var det ikke let at forbigaa den lavest bydende, og Persson havde tidligere udført tilfredsstillende Arbejde for Aarhus Kommune. Det burde næppe straks slaas fast, at Arbejdet ved Raadhuset skal udføres af aarhusianske Firmaer, selv om det var det naturligeste, og Taleren vilde paa Flertallets Vegne anbefale Forslaget.

J. R. Fanger erkendte, at det det var et reelt Standpunkt, at den lavest bydende skal have Arbejdet, og naar man havde taget Forbehold i Udvalget, skyldtes det alene, at det her drejede sig om Byens Hus. Der var antaget udenbys Arkitekter og delvis Ingeniører, og det vilde være kedeligt, om nu ogsaa Arbejdet skulde overdrages til udenbys Entreprenører. Gruppen havde ment, at det vilde se godt ud, hvis man kunde faa Aarhusfirmaer til at bygge Raadhuset, men naar Flertallet havde taget denne Stilling, ønskede man ikke at stille andre Forslag.

Borgmesteren svarede, at man kunde komme tilbage til dette Spørgsmaal, naar selve

Bygningen skal opføres; her drejede det sig kun om Jordarbejdet. Men det var næppe korrekt at afskære udenbys fra at konkurrere; det kunde godt skade aarhusianske Firmaer, naar de gav Tilbud andetsteds.

Thomas Christensen kunde stemme for Forslaget, men syntes ikke, at Konsekvensen heraf absolut bør være, at der skal være Adgang for fremmede ved de følgende Licitationer. Her var det Byens eget Hus, og saa vilde det være naturligt, at Byens Haandværkere bygger det. Der burde i hvert Fald være visse Arbejder, hvor kun indenbys Firmaer konkurrerer.

J. R. Fanger ønskede ikke at slaa det Princip fast, som Thomas Christensen nævnte, for det kunde være farligt; det var kun i dette specielle Tilfælde, hvor det drejede sig om Byens Hus, at Forholdet var lidt anderledes.

Borgmesteren mente, der var Enighed om dette Synspunkt, men det var næppe rigtigt i Forvejen at slaa fast, at disse Arbejder skal overdrages indenbys Firmaer uden Hensyn til Prisen. Men der vilde jo blive Lejlighed til at tage Stilling til hvert enkelt Tilfælde.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 31¹—1938). Kontrakt angaaende Levering af **Fjernvarme** til Mindegade 2.

Godkendtes.

6. (J. Nr. 11¹¹ - 1937). Andragende fra Lokomotivfører J. Jensen om Godtgørelse for ekstraordinære **Funderingsudgifter** ved Høeg Guldbergsgade 139.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller, at der i Lighed med tidligere Tilfælde bevilges Andrageren en Erstatning paa 767,50 Kr., der godskrives ham ved Pantebrevets Udstedelse.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 227—1938). Andragende fra E Laursen om Tilladelse til at drive **Marketenderi** paa Raadhusarbejdspladsen.

Fra Budgetudvalget forelæa følgende Erklæring:

»Fremsendes til Byraadets Afgørelse, idet man vedlægger et lignende Andragende indsendt af Arbejdernes Produktionsforening.«

Borgmesteren meddelte, at der ikke var helt Enighed i Udvalget. Laursen havde tidligere været Jord- og Betonarbejder, men havde haft en Del Sygdom, saa han ikke kunde paatage sig strengt Arbejde. Kommunen burde ikke tage Parti for eller imod bestemte Varer; det maatte være Folkene paa Arbejdspladsen, der selv bestemmer, hvad de vil nyde. Taleren vilde foreslæa, at man overdrager Bestillingen til Arbejdernes Produktionsforening saaledes, at denne antager Laursen til at bestyre Foretagendet og forpligter sig til at føre alle de Varer, som Arbejderne forlanger. Ved en saadan Ordning blev det lettere at holde Orden paa Pladsen og navnlig forhindre, at der bliver Adgang til at nyde noget efter Arbejdstidens Ophør.

J. R. F a n g e r kunde ikke tiltræde dette Forslag, Da Udvalget havde Møde, fandtes der kun Andragende fra Laursen, og i sidste Øjeblik var Produktionsforeningens Andragende kommet. Taleren forstod ikke, hvorfor man ikke lige saa godt kunde give Laursen Tilladelsen i Stedet for at blande Produktionsforeningen ind deri. Denne var Øldepot for et københavnsk Bryggeri, og det var ikke rigtigt at give dette Monopol paa Salg af Varer. Hvis f. Eks. Tuborgdepotet havde søgt om denne Bestilling, vilde det sikkert være blevet nægtet. Her var Tale om Byens Hus, og det var

naturligt, at man der drak Byens Øl. I en By som Aalborg havde Byraadet undertiden praktiseret, at der kun blev serveret Aalborgøl, hvor Byraadet var Vært. Man burde her give Laursen denne Chance, naar han havde søgt først, men han burde være frit stillet og kunne købe sine Varer, hvor han ønskede.

Thomas Christensen gjorde opmærksom paa, at mange Arbejdere helst drak Ceresøl, og efter Borgmesterens Udtalelser vilde det jo kunne faas paa Pladsen lige saa vel som andre Varer efter Arbejdernes Ønske. Naar det var Tilfældet, og Laursen blev ansat derude, burde man kunne stemme derfor.

Møller Rasmussen fastslog, at der hovedsagelig vilde blive solgt Stjerneøl paa Pladsen, hvis Produktionsforeningen fik Bevillingen. Byraadet havde for nylig faaet Henvendelse fra aarhusianske Tobaksarbejdere om at støtte Fabrikkerne i Aarhus ved at bruge disses Produkter, og det var naturligt, at det samme gjaldt for Bryggerierne. Taleren vilde henstille, at Laursen faar Bevilling til Marketenderi og bliver frit stillet, saa han kan købe sine Varer, hvor han vil.

J. R. Fanger erkendte, at han fik Pligt til at føre al Slags Øl, men saa var der ingen som helst Grund til at give Produktionsforeningen Bevillingen. Man kunde gaa ud fra, at hvis der ikke forlangtes en bestemt Slags Øl, vilde der altid blive serveret Stjerneøl, og der var ingen Anledning til at give dette Bryggeri en Særstilling.

Thomas Christensen bemærkede, at Arbejderne nok skulde sige Marketenderen, hvilket Øl han skal føre.

Stecher Christensen var klar over, at Kritikken var rettet mod Arbejdernes Bryggeri

Stjernen; det var startet af Arbejderne og støttede paa flere Maader Arbejdernes kulturelle Foretagender, og derfor var Arbejdernes Repræsentanter selvfølgelig interesseret deri. Man var naturligvis ogsaa interesseret i Beskæftigelsen af Byens Arbejdere, men udover dette havde man ikke noget at takke Bryggeriet Ceres for; det havde aldrig i nogen Maade vist sig overfor Byen. Naar man her foreslog Arbejdernes Produktionsforretning, skyldtes det særlig, at man saa havde en absolut Garanti for, at alt vilde foregaa under de rette Former.

J. R. Fanger fandt det sørgeligt at høre en Socialdemokrat sige, at man ikke var interesseret i Byens Industri udover Beskæftigelsen af Arbejderne. Industrien betalte dog en stor Skat til Kommunen og købte Masser af Varer hos de Næringsdrivende; derfor burde man netop være interesseret i den hjemlige Industri, Taleren havde ikke noget mod Produktionsforeningen, men var imod det Princip, som laa bagved Forslaget.

Vald. Kloster forstod ikke rigtigt, hvorfor Laursen, som havde søgt først, skulde kædes sammen med Produktionsforeningen. Naar han skulde staa som underordnet i en Forretning, der havde forskellige Varer at sælge, vilde han selvfølgelig først og fremmest sælge det, som denne Forretning producerer; det var kun naturligt; men saa kunde man ikke sige, at han var frit stillet, og derfor var Principet forkert.

Stecher Christensen pegede paa, at Produktionsforeningen var et aarhusiansk Firma lige saa vel som Ceres, Firmaet lavede selv Hvidtøl og Sodavand og havde en stor Forretning hermed. Selvfølgelig var man interesseret i aarhusiansk Industri, men det var tvivlsomt, at

Ceres havde særlig Interesse i at blive i Aarhus, hvis det kunde flytte ud, saa det behøvede man ikke at græde over. Men det var det sædvanlige Æelspark fra konservativ Side mod Arbejdernes Foretagender.

J. R. Fanger konstaterede, at Stecher Christensen siger, at han er lige glad, om Ceres flytter bort fra Byen eller ikke (Nej!). Arbejdernes Produktionsforening bryggede ikke Bajerskøl, og det øvrige kunde jo købes hos Foreningen, selv om de ikke fik Bevillingen. Det var uforstaaeligt, at et Grossistfirma skulde drive en saadan Forretning.

Borgmesteren bemærkede, at der var flere private Forretninger, der ikke var saa bange for Produktionsforeningen, f. Eks. havde Christiani & Nielsen, Strandparken og Aarhus Motorkompagni, da de byggede, overdraget Produktionsforeningen Marketenderiet, saa det var ikke noget nyt med dette Firma. En Mand, der selv havde været Arbejder, vilde let faa Vanskeligheder paa et saadant Sted, men naar han havde sine Instrukser fra et Firma, gik det af sig selv. Naar de fik Forpligtelse til at føre alle de Varesorter, der ønskes, kunde der ikke ske noget derved, og Kommunen havde en Garanti for, at det blev drevet forsvarligt. Det var rigtigt, at Bryggeriet Ceres aldrig havde vist nogen Opmærksomhed mod Aarhus By.

J. R. Fanger havde heller ikke set, at Bryggeriet »Stjernen« havde vist Opmærksomhed overfor Byen. Man kunde forlange den foreliggende Sag udsat, da der senere var kommet flere Ansøgninger, og maaske fra nogle, der var mere kvalificerede end Laursen, men da han var kommet først, burde man give ham Chancen.

S. F. Sørensen oplyste, at der paa Arbejdspladserne blev drukket en hel Del Thorøl fra Randers, og saa kunde man jo lige saa godt drikke Stjerneøl. Men det var ikke alle, der var saa bange for Arbejdernes Produktionsforening, f. Eks. Konsul Blicher handlede meget med dette Firma, og det skulde Hr. Fanger ogsaa gøre.

J. R. Fanger antog, at naar Produktionsforeningen handlede med Blicher, var det, fordi hans Varer var de bedste, de kunde faa til Prisen, ellers købte de dem selvfølgelig ikke.

Borgmesterens Forslag vedtoges med alle Stemmer mod 4.

8. (J. Nr. 174—1938). Sagen angaaende **Funderingsarbejderne** for Fagorganisationernes Andelsbyggeselskabs Byggeforetagende. (Se 1937—38, A Side 310).

Følgende Skrivelse var tilsendt Byggeselskabet:

»Ved den den 27. f. M. afholdte Licitation over Funderingsarbejderne for det paatænkte Byggeforetagende ved Silkeborgvej var de to laveste Tilbud følgende:

Murermester Ejner Mikkelsen . . . 48661 Kr.
Jord- og Betonarbejdernes coop.

Forretning 51544 Kr.

Man udbeder sig i denne Anledning en Udtalelse fra Byggeselskabet om, hvorvidt dette vil godkende, at Arbejdet overdrages den lavestbydende og afgive Erklæring om, at Selskabet anser denne Ordning for teknisk tilfredsstillende saaledes, at der ikke, naar Arbejdet er fuldført, vil kunne gøres Ansvar gældende overfor Kommunen for Mangler ved Funderingsarbejdet. Det bemærkes, at Murermester Mikkelsen garanterer for, at dette vil blive udført som første Klasses Arbejde i enhver Henseende, og

at Projekteringen er udført af Stadsingeniørens Teknikere og vil paa sædvanlig Maade blive efterregnet og kontrolleret af Bygningskommissionen.«

Fra Byggeselskabet forelaa følgende Svar:

»Som Svar paa Byraadets Skrivelse af 7. Maj d. A. vedr. Funderingsarbejdet paa Selskabets paatænkte Byggeri paa Silkeborgvej, skal man herved meddele, at man i teknisk Henseende kan godkende den Form for Funderingsarbejdet, som Byraadet maatte vedtage, idet den jo skal under Kontrol af Kommunens Teknikere.

Samtidig skal man meddele, at dersom Byraadet maatte kræve, at Selskabet skal garantere for, at al Funderingsarbejde udføres i fuld Omfang uden ekstra Udgift for Kommunen, er man kun villig til at overtage en saadan Garanti, ifald Selskabets egen Entreprenør udfører Arbejdet for den tilbudte Løn 51544,00 Kr.

Sluttelig tillader vi os at forvente, at Sagen fremmes mest muligt af Hensyn til Arbejdets snarlige Igangsættelse.«

Borgermesteren forelagde Sagen og gjorde Rede for, hvad der tidligere var sket. Nu var Sagen kommet ind i en Form, som havde gjort den meget vanskelig, og det skyldtes særlig, at man tog Funderingsarbejdet med i Prisen, der skulde gives, hvorefter Kommunen skulde lade dette udføre ved Licitation. Nu havde en udenfor staaende Mand givet det billigste Tilbud paa Funderingsarbejdet, og man forlangte da, at Selskabet herefter skulde paatage sig Ansvar for Funderingen; det vilde Selskaber imidlertid ikke, og det var der ikke noget at sige til; for ved

de andre Grunde, som var solgt derude, havde det vist sig, at der skulde mere Fundering til end beregnet, og Kommunen havde maattet give Dekort flere Gange af den Grund. Man havde ladet Stadsingeniøren udarbejde Overslag over Piloteringen, og det var beregnet til 53000 Kr.; men saa krævede den borgerlige Gruppe, at der skulde offentlig Licitation til, hvorved der kom et billigere Tilbud frem. Byraadet havde krævet, at Kommunen maatte være sagesløs, naar man betalte de 4800 Kr., som Tilbudet lød paa; men Byggeselskabet vilde heller ikke tage Ansvaret, og Spørgsnaalet var da, hvorledes man skulde løse Sagen.

Vald. Kloster fandt, at det var en højst mærkelig Fremgangsmaade, man havde brugt her. Alle de andre Grunde var solgt paa den Maade, at man beregnede Omkostningerne ved Piloteringen og trak disse fra Grundprisen, men her var man gaaet den modsatte Vej og havde beregnet fuld Pris for Grunden, medens Kommunen saa skulde betale Piloteringen, altsaa 50000 Kr. ganske ud i det Blaa. Det var en ejendommelig Forretningsgang, og Taleren havde fra første Færd protesteret derimod. Saa blev der stillet den Betingelse, at naar Kommunen havde piloteret Grunden, skulde den være sagesløs, men det nægtede Byggeselskabet at gaa med til, vel sagtens fordi et Firma var blevet billigere end den cooperative Forretning, for man turde vel ikke paastaa, at denne piloterede bedre end Ejnar Mikkelsen. Taleren kunde ikke gaa med til, at Kommunen faar en yderligere Garanti overfor Byggeselskabet.

J. R. Fanger fastslog, at Kommunen her optraadte som Entreprenør for Byggeselskabet,

og dette havde Ret til at kritisere og kontrollere alt, hvad der blev lavet; men naar Arbejdet var udført i Henhold til Betingelserne, maatte Bygherren selv have Ansaret. Vilde Selskabet ikke det, maatte man hellere lade Handelen gaa tilbage.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at hvis Byggeselskabet selv faar Lov at udføre Piloteringen, vil de tage Ansaret, men ikke, naar der kommer en Trediemand til, som skal udføre Arbejdet, og det var der egentlig ikke noget at sige til. Taleren var mest interesseret i en Ordning, hvorefter Kommunen bliver fri for videre Ansvar, naar Arbejdet er udført, for det kunde godt gaa saaledes, at naar Entreprenøren har lavet Piloteringen efter Konditionerne, viser det sig senere, at der skal piloteres et Par Meter dybere, og det vilde da ikke være rart, om Kommunen er pligtig til at betale dette. Taleren kunde derfor tænke sig at løse Spørgsmaalet saaledes, at man tilbyder Selskabet et bestemt Beløb, f. Eks. 50000 Kr., og derefter er fri for ethvert Ansvar, hvis der skulde yderligere Pilotering til. Efter dette kunde man i hvert Fald overse Udgiften, og hvis Selskabet vilde gaa med til Forslaget, var Sagen dermed afsluttet.

Vald. Kloster konstaterede, at Borgmesterens Udtalelser beviste, at Taleren havde haft Ret i at betegne det som forrykt, at Kommunen giver sig til at pilotere for andre Mennesker i Stedet for at trække Omkostningerne fra Grundprisen. Nu skulde man smide 50000 Kr. ud til Fagorganisationerne for at hjælpe dem til at faa større Laan. Det hele drejede sig om, at den cooperative Forretning skal have Arbejdet; men nu havde der været offentlig Licitation, og den

konservative Gruppe gik aldrig med til at kassere et Tilbud fra en Mand som Ejnar Mikkelsen.

Borgmesteren svarede, at efter dette maatte man lade Ejnar Mikkelsen udføre Arbejdet for de 48000 Kr., men Konsekvensen maatte da være, at Kommunen har Ansvaret, hvis der skal yderligere Pilotering til.

Vald. Kloster mente, man maatte fastholde Kravet om, at Kommunen maa være skadesløs, naar Piloteringen er udført i Henhold til Betingelserne. Vilde Selskabet ikke gaa med dertil, maatte man hellere lade Handelen gaa tilbage. Selskabets Standpunkt var forøvrigt ganske modsat det, som det havde indtaget tidligere.

Stecher Christensen mente, at det var Hr. Kloster, der først foreslog denne Form i Udvalget (Kloster: Nej, tværtimod!). Sagen var i hvert Fald tiltraadt fra konservativ Side under disse Forudsætninger. Naar Kommunen skulde udføre Piloteringen, maatte den ogsaa have Ansvar for det. Sagen var i Orden, hvis Byraadet havde ladet Selskabet selv udføre Piloteringen, og den cooperative Forretnings Tilbud var efterregnet og godkendt af Stadsingeniøren. Men saa krævede den konservative Gruppe, at Piloteringen skulde udbydes i Licitation, og dermed var Sagen gaaet i Haardknude. Nu var der næppe andet at gøre end at vedtage Borgmesterens Forslag, saa kunde man da overse det hele.

S. F. Sørensen vilde anbefale Borgmesterens Forslag, særlig fordi man saa haardt manglede disse Lejligheder, og det var beklageligt, at det havde varet saa længe, før man kunde komme i Gang med Arbejdet. Hvis der ikke blev bygget, blev Kommunen tvungen dertil, og det var ikke nogen Fordel. Efter de Tilbud, Selskabet havde

faaet, og den paatænkte Leje, vilde der ikke blive Spor at tjene ved Byggeriet, men det var netop den Slags Lejligheder, man manglede. Der var bygget enkelte, som var billigere end disse, men det var en Type, som man næppe burde have flere af. Det var meningsløst at kræve, at en skal lave Piloteringen, og en anden skal tage Ansvaret derfor; det vilde d'Herrer heller ikke gaa med til, hvis det var Dem, der skulde bygge. Af Hensyn til Arbejdsløsheden og Manglen paa Lejligheder burde man sætte alt ind paa at faa en hurtig Ordning her.

J. R. Fanger havde heller ikke noget imod at faa Beskæftigelse i Gang; men dette Byggeforetagende kunde nu ikke blive færdigt til Oktober Flyttedag, og derfor hastede det ikke saa stærkt. Taleren var ikke Medlem af Udvalget og kendte ikke Sagen helt til Bunds, men naar Stadsingeniøren havde efterregnet Tilbudet og fundet det rimeligt, maatte det være beregnet med en bestemt Dybde, og hvis det viste sig, at der skulde dybere Fundering til, maa Entreprenøren naturligvis have en Merpris derfor. Efter den bundne Licitation kunde man ikke komme udenom Ejnar Mikkelsen, og skulde der funderes dybere end beregnet, maatte Kommunen betale det, saa var Grunden ogsaa det mindre værd.

Vald. Kloster havde altid talt imod denne Ordning, ogsaa da Landsretssagfører Sørensen foreslog det, for Taleren ansaa det for urimeligt, at Kommunen skal give sig til at pilotere for andre, og man burde ikke behandle Fagorganisationerne bedre end andre Købere. Taleren var gaaet med til at overdrage Borgmesteren at fortsætte Forhandlingen, og de Konservative havde støttet Borgmesterens Forslag, fordi det var fornuftigt,

selv om det i høj Grad paadrog ham Fagorganisationernes Vrede. Men naar Arbejdet nu var udbudt i offentlig Licitation, kunde man ikke undgaa at give det til Ejnar Mikkelsen.

Thomas Christensen fandt, at Sagen var blevet forkludret, fordi Flertallet gik med til at udbyde Arbejdet i Licitation. Som Forholdene nu laa, maatte man vist antage Borgmesterens Forslag, da det ellers kunde blive meget dyrere for Kommunen

J. P. N. Siig hævdede, at naar Arbejdet var udbudt i offentlig Licitation, kunde man ikke kassere det laveste Tilbud og tage et andet, som laa højere.

J. R. Fanger spurgte, om Flertalsgruppen havde taget endelig Stilling til Sagen.

Borgmesteren svarede, at man havde foreslaaet at tilbyde dem 50000 Kr. imod, at de selv tog hele Ansaret.

J. R. Fanger maatte dog holde paa, at Kommunen bør tage Ejnar Mikkelsens Tilbud og saa betale yderligere, hvis der skal mere Pilotering til.

Borgmesteren erindrede om, at for Grundene i den første Karré ved Silkeborgvej maatte Kommunen først betale 2 Kr. og senere 1 Kr. yderligere til Pilotering; disse Grunde var ogsaa undersøgt i Forvejen, men en Undersøgelse var ikke altid tilstrækkelig. Taleren havde stillet sit Forslag for at sikre Kommunen mod at komme til at betale yderligere her, men var der mest Stemning for at lade Ejner Mikkelsen lave Arbejdet og saa betale, hvad det koster, vilde Taleren trække sit Forslag tilbage.

Vald. Kloster antog, at de første Grundundersøgelser var ret lette, men senere var Grundene gaaet fuldstændig igennem, og Stadsingeniøren var sikker paa, at det vilde passe.

J. R. Fanger betonedede, at hvis Kommunen skulde lave det, skulde det selvfølgelig laves rigtigt, selv om det vilde koste noget mere. Men muligvis slap Kommunen billigt ved at tage Ejnar Mikkelsens Tilbud.

Thomas Christensen erklærede, at hvis Borgmesteren trak sit Forslag tilbage, vilde Taleren stille det igen, for det var forretningsmæssigt det mest korrekte.

Hans Madsen syntes, man begik en vis Uretfærdighed overfor de cooperative, hvis man nu frafaldt Borgmesterens Forslag, det var nok en bunden Licitation, men man vidste paa Forhaand, hvorledes denne Forretnings Tilbud laa, og man vidste ogsaa, at de ikke kunde gaa ret meget længere ned; derved fik de andre Firmaer en vis Chance for at underbyde dette Firma, hvilket jo ogsaa var sket. Licitationen var ikke helt retfærdig overfor den cooperative Forretning, og Taleren vilde opfordre Borgmesteren til at fastholde sit Forslag.

J. R. Fanger bemærkede, at her drejede det sig ikke om, hvad der var sket tidligere, men om man skal vedtage Borgmesterens Forslag eller overdrage Arbejdet til Ejnar Mikkelsen.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at naar det paa Forhaand var givet, at Kommunen betaler alt, hvad det koster, vilde der let blive stillet større Krav om Pilotering, og det blev næppe nogen god Forretning for Kommunen, for det var den værste Ende af Grunden, der var tilbage. Talerens Forslag forøgede kun Kommunens Udgift med ca. 1000 Kr., og saa vidste man, hvor langt man kom ud. Den anden Ordning vilde let blive uforsvarlig for Kommunen.

K. Moustén mente, man kunde risikere at

komme til at betale 5—10000 Kr. mere, men dermed var man ikke færdig med Garantien; den vilde Kommunen stadig have, hvis der skete et eller andet, saa Bygningen muligvis ikke kunde holde.

H. P. J e n s e n syntes, at som Forholdene ligger, vilde det rent forretningsmæssigt være rigtigst at vedtage Borgmesterens Forslag, idet Kommunen saa ikke havde nogen Risiko i Fremtiden. Der skete kun det, at man sagde, at man tager ikke noget af Tilbudene, og saa maatte det blive Byggeselskabets Sag at lade Arbejdet udføre, som det ønsker.

V a l d. K l o s t e r vilde indrømme Borgmesteren at det var uforsvarlig Politik af de Konservative, da man gik med til at betale Fagorganisationerne 50000 Kr.; det var den daarligste Forretning, Kommunen havde gjort, og forhaabentlig fik man ikke tiere noget af den Slags.

S t e c h e r C h r i s t e n s e n konstaterede, at Udbydelsen i Licitation netop viste, at man ikke tog Hensyn til den cooperative Forretning. Man kunde ikke lægge Ansvar for Piloteringen paa nogen, som ikke havde haft med Piloteringen at gøre. Hvorvidt den beregnede Pilotering kunde holde, maatte Tiden vise, men man havde tidligere maattet give Dekort paa 3 Kr. pr. m² for ekstra Pilotering, og Fagorganisationerne maatte for deres tidligere Grund betale 10000 Kr. yderligere, fordi Stadsingeniørens Beregning ikke var rigtig. Det var en meget vanskelig Grund, som kunde give betydelige Overraskelser, og det vilde være klogest at begrænse Risikoen til de 50000 Kr.

B o r g m e s t e r e n pegede paa, at der var Tilbud helt op til 73000 Kr., og det fra Folk, som

havde Forstand paa Tingene. Det kunde gaa saaledes, at Kommunen ikke fik noget som helst for Grunden.

J. R. Fanger var klar over, at der var en Risiko ved et saadant Arbejde, og den maatte man selvfølgelig tage ligesom enhver anden, der laver et Arbejde. Men det var Bygningsinspektøren, som skulde afgøre, hvor dybt der skal funderes; det samme vilde være Tilfældet, hvis det var Kommunen, som byggede. Naar der først var bygget, var Taleren ikke bange for at tage Ansvaret.

K. Moustén kendte dog adskillige Bygninger, som ikke var gode til Trods for Bygningsinspektørens Afgørelse, for enhver kunde tage fejl, og hvis der blev noget i Vejen med Bygningen her, var Byraadet ude for Ansvaret igen.

J. R. Fanger fastholdt, at der var ikke andet at gøre end at tage Risikoen og betale, hvad det eventuelt vil koste mere.

Vald. Kloster erkendte, at naar man krævede Licitation, var det ikke for at føje den cooperative Forretning, men man havde Indtryk af, at det var et ret snævert Familieskab, der blev lavet, og det kunde man ikke have noget imod; men det prekære var, at det skulde laves for Kommunens Penge, og derfor forlangte Gruppen Licitation. Man kunde ikke her gaa med til at kassere den lavest bydende, saa maatte man hellere tage Risikoen, selv om det ikke var de Konservative, der var Skyld i denne Risiko. Naar en Bygherre lod pilotere, maatte han selv om Ansvaret, men her havde man været saa taabelig at tilbyde at udføre Arbejdet.

Borgmesteren vidste ikke, om man skulde gaa den Vej og tage Risikoen. Saa maatte man

overdrage Arbejdet til Ejnar Mikkkelsen i Henhold til Konditionerne og derefter se, hvorledes Forholdet udvikler sig.

Stecher Christensen foreslog at fastholde Forslaget om de 50000 Kr.

Vald. Kloster vilde i saa Fald kræve Sagen udsat.

Hans Madsen forstod ikke Grunden til en Udsættelse. Hvis Flertallet var enigt om de 50000 Kr., var der ingen Grund til at sinke Arbejdet.

J. R. Fanger udtalte, at man maaske fra Gruppens Side kunde ønske at tale med Ejnar Mikkkelsen først.

Vald. Kloster havde forlangt Sagen udsat for at forsøge at finde en Vej, hvorved Kommunen ikke faar nogen Risiko.

Borgmesteren gik ud fra, at Sagen saa ønskes drøftet indenfor Grupperne.

Hans Madsen gjorde opmærksom paa, at der skal 5 Medlemmer til at kræve Udsættelse, og der var kun 4 Konservative til Stede.

Borgmesteren syntes ikke, man burde hindre en Udsættelse, naar Gruppen ønsker det.

Sagen udsattes.

9. (J. Nr. 187—1938). Andragende fra Skuespiller Kaj Paaske og Trøjborg Handelsforening om Bevilling til et **Biografteater** paa Trøjborg.

Budgetudvalget foreslaar at svare, at man for Tiden ikke kan anbefale Andragendet.

Indstillingen tiltraadtes.
